

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **B., a. s.**, N., H., IČO: X., zastúpeného Mgr. Ing. I. I., advokátom, H., V. N. T., proti žalovaným: **I. S. – M. H.**, M., B., zastúpenému JUDr. M. K., advokátom, G., B., **II. F. N. M. S.**, D., B., zastúpenému JUDr. J. G., advokátom, H., B., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných: **T., a. s.**, Š., B., IČO: X., zastúpeného JUDr. E. N., advokátom, M.N., B., **o určenie neplatnosti právneho úkonu**, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 1Cb/16/1993, o dovolaní žalovaného v I. rade proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 6Obo/4/2009-269 zo dňa 29. januára 2009, v znení opravného uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 6Obo/4/2009-276 zo dňa 26. februára 2009 a opravného uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 6Obo/4/2009-285 zo dňa 2. apríla 2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného v I. rade **o d m i e t a .**

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave, ako súd prvého stupňa, uznesením č. k. 1Cb/16/2003-216 zo dňa 27. novembra 2008 konanie zastavil z dôvodu späťvzatia návrhu podľa § 96 ods. 1 OSP, žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP, a vrátil žalobcovi súdny poplatok v sume 2 800,- Sk v súlade s § 11 ods. 3, 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov.

Na odvolanie žalovaného v II. rade proti výroku prvostupňového rozhodnutia o náhrade trov konania, Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, uznesením č. k. 6Obo/4/2009-269 zo dňa 29. januára 2009, v znení opravného uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 6Obo/4/2009-276 zo dňa 26. februára 2009 a opravného uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 6Obo/4/2009-285 zo dňa 2. apríla 2009, zmenil podľa § 220 OSP uznesenie prvostupňového súdu v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania, tak, že zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému v II. rade náhradu trov konania v sume 96,39 eur na účet jeho právneho zástupcu. Zmeňujúce rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca nevezal späť žalobu pre správanie sa žalovaného v II. rade. Jednalo sa o dispozitívny úkon žalobcu, v ktorom za dôvod späťvzatia návrhu označil nezáujem vyčkávať na ukončenie súdneho konania na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 12C/1/2006, z dôvodu ktorého bolo konanie v prejednávanej veci na návrh žalovaného v I. rade prerušené. Uviedol, že žalovaný v II. rade uplatnený nárok neuznal a ani v priebehu konania inak nespôsobil jeho zánik. Preto zastavenie konania podľa § 96 ods. 1 OSP zaviniť žalobca tým, že vzal žalobu späť. Z toho dôvodu mu preto vznikla povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré žalovaný v II. rade účelne vynaložil na bránenie práva podľa § 146 ods. 2 prvej vety OSP. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 2 OSP v spojení s § 142 ods. 1 OSP tak, že k ich náhrade zaviazal neúspešného žalovaného v II. rade v sume 22,50 eur voči úspešnému žalobcovi.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný v I. rade dôvodiac, že odvolací súd v zmysle § 237 písm. f) OSP svojím postupom odňal žalovanému v I. rade možnosť konať pred súdom. Podľa jeho názoru došlo k splneniu prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f) OSP postupom odvolacieho súdu, ktorý napriek riadne podanému odvolaniu žalovaného v I. rade proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1Cb/16/2003-216 zo dňa 27. novembra 2008, sa s týmto nevysporiadal a rozhodol iba o odvolaní žalovaného v II. rade. Dovolaateľ mal za to, že týmto postupom odvolací súd odňal žalovanému v I. rade možnosť domôcť sa svojho práva prostredníctvom riadneho opravného prostriedku, na ktorý mal nárok. Dovolacím petitom sa domáhal zrušenia uznesenia odvolacieho súdu a vrátenia mu veci na ďalšie konanie s tým, že žalobcu zaviazaje aj k náhrade trov prvostupňového konania žalovaného v I. rade vo výške 391,25 eur, trov odvolacieho konania žalovaného v I. rade vo výške 101,93 eur, ako aj trov dovolacieho konania vo výške 127,30 eur na účet právneho zástupcu žalovaného v I. rade.

K dovolaniu žalovaného v I. rade sa podaním zo dňa 09. 04. 2009 vyjadril žalobca. Z obsahu podania vyplýva nemožnosť žalobcu zaujať stanovisko k dovolaniu žalovaného v I. rade, pretože mu neboli doručené odvolania žalovaných v I. a II. rade podané proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1Cb/16/2003-216 zo dňa 27. novembra 2008, a ani dovolaním napadnuté uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 6Obo/4/2009-269 zo dňa 29. januára 2009.

Žalovaný v II. rade podal vyjadrenie s dovolaniu dňa 21. 04. 2009. Vyslovil v ňom názor, že ak žalovaný v I. rade riadne podal odvolanie, a napriek tomu odvolací súd o jeho odvolaní nerozhodol, je dovolanie žalovaného v I. rade dôvodné.

Vedľajší účastník na strane žalovaných sa k dovolaniu žalovaného v I. rade nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 OSP), predovšetkým skúmal, či sú splnené podmienky dovolacieho konania. Rozhodujúc vo veci bez nariadenia dovolacieho pojednávania podľa § 243a ods. 3 OSP dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť podľa § 218 ods. 1 písm. c) OSP v nadväznosti na § 243b ods. 5 veta prvá OSP.

Podľa § 243b ods. 5 veta prvá OSP, ustanovenia § 218 ods. 1, § 224 ods. 1, § 225 a 226 platia pre konanie na dovolacom súde obdobne.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c) OSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Podľa § 236 ods. 1 OSP, dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolací súd pred tým, než by pristúpil k posúdeniu opodstatnenosti dovolania a než by sa napadnutým rozhodnutím zaoberal z hľadiska jeho vecnej správnosti, skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné.

Pri posudzovaní prípustnosti dovolania vychádzal predovšetkým z ustanovenia § 236 ods. 1 OSP, podľa ktorého dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. Rovnako vychádzal z ustanovenia § 159 ods. 1 OSP, v zmysle ktorého doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný, ako aj

z nadväzujúceho ustanovenia § 211 ods. 2 OSP stanovujúceho, že pre konanie na odvolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa, ak Občiansky súdny poriadok nestanovuje inak. Okamih nadobudnutia právoplatnosti uznesenia, ako ďalšej formy rozhodnutia, sa spravuje citovaným ustanovením § 159 ods. 1 OSP v zmysle § 167 ods. 2 OSP pojednávajúceho o tom, že, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku. Dovolací súd vzal na zreteľ aj § 168 ods. 2 OSP, podľa ktorého uznesenie súd doručí účastníkom, ak je proti nemu odvolanie alebo ak to je pre vedenie konania potrebné alebo ak ide o uznesenie, ktorým sa účastníkovi ukladá nejaká povinnosť. Podľa § 47 ods. 1 OSP, do vlastných rúk treba doručiť písomnosti, pri ktorých tak ustanovuje zákon, a iné písomnosti, ak to nariadi súd. Občiansky súdny poriadok v § 49 ods. 1 veta prvá OSP ustanovuje, že ak má účastník zástupcu s plnomocenstvom pre celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi.

Aplikáciou vyššie uvedených ustanovení Občianskeho súdneho poriadku na danú vec, dovolací súd zistil, že v prejednávanej veci nebolo dovolaním napadnuté uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 6Obo/4/2009-269 zo dňa 29. 01. 2009 doručené všetkým účastníkom konania. Súd prvého stupňa, ktorý mal v zmysle ustanovenia § 225 OSP povinnosť doručiť rozhodnutie o odvolaní účastníkom konania, ho nedoručil všetkým účastníkom konania. Z pokynu vo veci konajúcej sudkyňi prvostupňového súdu adresovaného kancelárii (č. l. 270) vyplýva, že predmetné uznesenie odvolacieho súdu mala kancelária doručiť všetkým štyrom účastníkom konania, pričom pri pokyne na doručenie žalobcovi bolo uvedené, že sa má doručiť žalobcovi osobne, pričom tento bol počas celého konania právne zastúpený Mgr. Ing. I. I., advokátom so sídlom vo V. N. T., H.. Žalobca udelil tomuto advokátovi plnomocenstvo dňa 10. 06. 2002, ktoré je súčasťou spisu a nachádza sa na č. l. 7. V ňom ho žalobca splnomocnil na zastupovanie počas celého konania, t. j. aj odvolacieho. Zo spisového materiálu je zjavné, že prvostupňový súd v rámci konania na súde prvého stupňa rešpektoval citované ustanovenie § 49 ods. 1 OSP a doručoval všetky písomnosti právnomu zástupcovi žalobcu. Nevedno prečo sa pri doručovaní rozhodnutia o odvolaní (č. l. 269) týmto zákonným ustanovením neriadil a nedal pokyn na doručenie uvedeného rozhodnutia odvolacieho súdu právnomu zástupcovi žalobcu, ale priamo žalobcovi. Z nedoručenej zásielky, nesprávne adresovanej žalobcovi, vyplýva, že táto bola orgánom určeným na doručovanie vrátená dňa 16. 02. 2009 späť súdu prvého stupňa s oznamom, že adresát je neznámy. Prvostupňový súd následne na doručenie rozhodnutia o odvolaní žalobcovi uplatnil fikciu doručenia. Stanovenie právoplatnosti uznesenia odvolacieho súdu dňom 17. 02. 2009

(č. l. 269) nekorešponduje so zásadou aplikácie fikcie doručenia právnickej osobe podľa § 48 ods. 2 OSP. Podľa tohto ustanovenia, ak nie je možné doručiť písomnosť právnickej osobe na adresu jej sídla uvedenú v obchodnom registri, v ktorom je zapísaná, a jej iná adresa nie je súdu známa, písomnosť sa považuje po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky za doručenú, a to aj vtedy, ak ten, kto je oprávnený konať za právnickú osobu, sa o tom nedozvie. Keďže v prípade mylného doručovania zásielky priamo žalobcovi, ktorý je právnickou osobou, išlo o doručovanie zásielky určenej do vlastných rúk v zmysle citovaného ustanovenia § 47 ods. 1 OSP v spojení s § 168 ods. 2 OSP, malo dôjsť k doručeniu tejto zásielky žalobcovi fikciou doručenia v zmysle § 48 ods. 2 OSP dňom 19. 02. 2009, t. j. po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky súdu (nedoručená zásielka bola súdu vrátená dňa 16. 02. 2009). Z uvedeného vyplýva, že okrem chybného doručovania rozhodnutia o odvolaní priamo žalobcovi, namiesto jeho správneho doručovania právnomu zástupcovi žalobcu, prvostupňový súd nesprávne stanovil aj deň právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, keď na doložke právoplatnosti a vykonateľnosti vyznačil za deň jeho právoplatnosti 17. 02. 2009, ktorý však nekorešponduje s dňom doručenia rozhodnutia o odvolaní poslednému z účastníkov konania (žalobcovi dňom 19. 02. 2009), ale je zhodný s dňom doručenia predmetného rozhodnutia odvolacieho súdu právnomu zástupcovi žalovaného v I. rade. Dovolací súd poznamenáva, že nesprávne vyznačenie dňa právoplatnosti na uznesení odvolacieho súdu je pre posúdenie danej veci irelevantné, avšak považoval na tomto mieste za dôležité upozorniť na nenáležité aplikovanie fikcie doručenia prvostupňovým súdom.

Súd prvého stupňa teda na doručenie rozhodnutia o odvolaní žalobcovi uplatnil fikciu doručenia bez toho, aby vykonal nápravu v doručovaní tým, že rozhodnutie znova doručí, tentokrát správne právnomu zástupcovi žalobcu v súlade s § 49 ods. 1 veta prvá OSP. Týmto chybným postupom súdu prvého stupňa došlo k účinnému doručeniu dovolaním napadnutého uznesenia odvolacieho súdu len žalovanému v I. rade, žalovanému v II. rade a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaných, čo je zrejme z doručeník pripojených v spise k č. l. 270. Vo vzťahu k žalobcovi došlo k neúčinnému doručeniu uznesenia odvolacieho súdu kvôli nesprávnomu postupu pri jeho doručovaní zvolenému prvostupňovým súdom v rozpore s ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku upravujúcimi doručovanie. Znamená to, že žalobcovi, ako jednému zo štyroch účastníkov konania, nebolo doteraz rozhodnutie odvolacieho súdu účinne doručené. O tom svedčí aj vyjadrenie sa žalobcu k dovolaniu, kde upozorňuje na skutočnosť, že mu dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nebolo

doteraz doručené, a z toho dôvodu nevie zaujať ani stanovisko k dovolaniu podanému žalovaným v I. rade proti nemu.

Keďže v prípade uznesenia odvolacieho súdu (č. I. 269) nedošlo k jeho riadnemu a zákonnému doručeniu jednému z účastníkov konania (žalobcovi), nemohlo nadobudnúť právoplatnosť (§ 159 ods. 1 OSP v zmysle § 167 ods. 2 OSP), a tým pádom nie je spôsobilým rozhodnutím na podanie dovolania podľa § 236 ods. 1 OSP, lebo dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu.

Je síce pravdou tvrdenie dovolateľa, že v dovolaní napadnutom uznesení odvolacieho súdu rozhodol odvolací súd iba o odvolaní žalovaného v II. rade, a opomenul rozhodnúť aj o odvolaní žalovaného v I. rade (odvolanie pritom tvorí súčasť spisového materiálu a je zažurnalizované na č. I. 262 - 264 spolu s jeho prílohami č. I. 265 - 266) podanému proti výroku prvostupňového rozhodnutia o náhrade trov konania, ale takéto pochybenie odvolacieho súdu je riešiteľné vydaním doplnacieho uznesenia podľa § 166 v nadväznosti na § 167 ods. 2 OSP. Odvolací súd by ním vybavil len tú časť predmetu odvolacieho konania (odvolanie podané žalovaným v I. rade), o ktorej bol povinný rozhodnúť, ale ktorú opomenul.

Podľa § 166 ods. 1 OSP, ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania, o trovách konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže účastník do pätnástich dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu.

Podľa § 166 ods. 2 OSP, doplnenie urobí súd doplniacim rozsudkom, pre ktorý platia obdobne ustanovenia o rozsudku. Ak súd nevyhovie návrhu účastníka na doplnenie rozsudku, uznesením návrh zamietne.

Podľa § 166 ods. 3 OSP, návrh na doplnenie sa netýka právoplatnosti ani vykonateľnosti výrokov pôvodného rozsudku.

Podľa § 167 ods. 2 OSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Konštatujúc, že v danom prípade dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu nie je, pre jeho neprávoplatnosť, podľa § 236 ods. 1 OSP prípustné, Najvyšší súd Slovenskej

republiky dovolanie žalovaného v I. rade ako neprípustné odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c) OSP v spojení s § 243b ods. 5 veta prvá OSP.

So zreteľom na odmietnutie dovolania pre jeho neprípustnosť, nezaoberal sa dovolací súd otázkou vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

V dovolacom konaní vzniklo úspešnému žalobcovi právo na náhradu trov dovolacieho konania podľa § 142 ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 243b ods. 5 veta prvá OSP. Dovolací súd mu napriek tomu náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože žalobca nepodal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy tohto konania v zmysle § 151 ods. 1 OSP.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. januára 2011

JUDr. Juraj Seman, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: H.